

Motion till riksdagen

1989/90:Sf43

av Anita Modin m.fl. (s)

med anledning av förslag 1989/90:8 Riksdagens
revisorers förslag angående arbetsskadeförsäkringen

En bärande princip i svensk socialförsäkring har under lång tid varit att den som skadas i sitt arbete så långt som möjligt skall hållas skadeslös. Denna princip ligger också till grund för att vi har en särskild arbetsskadeförsäkring.

Riksdagens revisorer har nu granskat arbetsskadeförsäkringen. De föreslår bl.a. att statsmakterna nu till allvarig prövning tar upp principen om att arbetsbetingad nedsättning av arbetsförmågan skall kompenseras högre än annan arbetsförmågenedsättning, och att kostnaderna för arbetsskador helt skall täckas genom arbetsgivaravgifter, och att, om så inte sker, arbetsskadefonden avvecklas och kostnaderna för arbetsskadeförsäkringen öppet redovisas över statsbudgeten.

Revisorernas förslag kan innebära att principen om skadeslöshet vid arbetsskada avförs från socialförsäkringen. Förslaget innebär också ekonomiska försämringar för den enskilde och minskade möjligheter att förebygga brister i arbetsmiljön.

En bakgrund till revisorernas förslag torde ha varit den kraftiga kostnadsutveckling inom arbetsskadeförsäkringen som ägt rum sedan 1986. Under åren dessförinnan sedan lagen tillkom 1977 skedde mycket små förändringar i de reala utgifterna. Mellan 1986 och 1988 ökade kostnaderna årligen realt med cirka 50 procent. Bakgrunden till detta var den kraftiga praxisutveckling som skedde, framför allt när det gällde rörelseorganens sjukdomar. Sedan 1988 har dock utgiftsökningarna bromsats betydligt jämfört med 1986–1988. Mycket tyder nu på att försäkringens praxisutveckling nu börjat komma i nivå med lagstiftarnas intentioner med arbetsskadeförsäkringen och att vi under kommande år kommer att få en betydligt stillsammare kostnadsutveckling inom arbetsskadeförsäkringen.

Att avskaffa en socialförsäkring som börjat finna sin mognad i praxis och tillämpning är enligt vår mening helt fel. Den statsfinansiella besparing som skulle kunna göras genom ett avskaffande av arbetsskadeförsäkringen är dessutom marginell, eftersom sjukförsäkringen ändå får stå för 90 procent av ersättningen till de sjuka. Den samhällsekonomiska besparingen är noll, eftersom avtalsbaserade trygghetssystem får överta ersättnings- och administrationsansvaret där samhället avstår från ansvar. Med hänsyn till att incitamentet att göra grundliga arbetsskadeutredningar försvinner i och med revisorernas förslag kommer våra framtida kunskaper om arbetsmiljöns inver-

kan på hälsan att tunnas ut och därmed förmodligen leda till ökade totala kostnader för ohälsa.

Med anledning av vad som sagts ovan anser vi att regeringen bör få riksdagens uppdrag att utreda förutsättningarna att lägga större ansvar för arbets-skadeutredningarna på arbetsgivarna och därmed frigöra personal inom försäkringskassorna för att snabbare handlägga arbetsskadeärenden och förkorta de långa väntetider som i dag gäller (17 månader i genomsnitt i första instans).

Mot. 1989/90
Sf43

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen om arbetsskadeförsäkringen.

Stockholm den 15 februari 1990

Anita Modin (s)

Björn Eriksson (s)

Sven-Åke Nygårds (s)

Barbro Evermo Palmerlund (s)